

LOGIES MET ONTBIJT

(Bett und Frühstück)

Blijspel in drie bedrijven

door

KONRAD HANSEN

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LOGIES MET ONTBIJT - BETT UND FRÜHSTÜCK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **KONRAD HANSEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

- Bert Wildvank - voormalig landbouwer met 'n gespleten karakter; enerzijds 'n moraalprediker, anderzijds iemand met méér dan één pakje boter op z'n hoofd
- Renee - z'n altijd goedgehumide oudste dochter, die precies weet hoe met pa om te gaan
- Marissa - z'n jongste dochter en 'n stuk weerbarstiger; geeft haar pa fris van de lever contra
- David Ridderbeks - Marissa's vriend, vertegenwoordiger in brandblusapparatuur
- Hector - Renee's vriend en kunstschilder in wording
- Hans Silkens - schoorsteenveger met politieke ambities, alsmede bedrogen echtgenoot
- Hetty - zijn echtgenote voor 't leven, die in Bert Wildvank echter meer heil ziet
- Livia Venneman - een resolute doortastende tante, die van Bert haar vierde echtgenoot wil maken

DECOR:

De situatie wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren 'n deur, die uitkomt op de gang naar de voordeur, links achter deur naar de slaapkamer van Bert. In de korte kant rechts voren deur naar de gastenvleugel, rechts achter deur naar de keuken. In de brede achterwand 'n raam met doorblik op 't erf. De woonkamer is ingericht als die van 'n boerenbedoening op 't platteland, met degelijke meubelen, waaronder, tegen de achterwand, een grote staande klok - 't liefst met 'n wijzerplaat, die vanuit de zaal niet te ontcijferen is - waarin zich iemand kan verbergen. Verder 'n dressoir, divan, tafel met stoelen en aan de wanden enkele jachttrofeeën en desbetreffende schilderijen, waaronder één van 'n oude man. Op het dressoir bescheiden muziekapparatuur, waarin 'n cassette gestopt kan worden. Ergens terzijde 'n tv, die niet hoeft te functioneren. Ter verduidelijking: het betreft hier geen boerderij die nog als zodanig in werking is, maar een, waarvan men enkele stallen heeft omgebouwd tot vakantiewoningen. De woonkamer van de ex-boer doet tevens dienst als oponthoudsruimte van de gasten.

EERSTE BEDRIJF

Bert komt, z'n hemd dichtknopend, uit de slaapkamer, gaat voor de spiegel staan, kamt vluchtig z'n haar, gaat af in de keuken, vanuit de slaapkamer hoort men Hetty 'n liedje zingen, Bert komt met een reeds geopende fles bier terug uit de keuken, laat zich op de divan vallen, neemt 'n ferme slok.

Hetty: *(roept vanuit slaapkamer)* Zie je ergens 'n schoen liggen?

Bert: *(zonder te kijken)* Nee.

Hetty: Toe Bertie, kijk toch eens even. *(Bert kijkt eens om zich heen)* Ik heb alleen m'n linker. De andere moet daar ergens liggen! *(nu ontdekt Bert de schoen, staat zuchtend op)*

Bert: *(schoen oprapend en 'm door de geopende deur naar binnen gooiend)* Hiero!

Hetty: *(vanuit slaapkamer)* Hé Bertie! *(Bert gaat weer op divan zitten, drinkt, Hetty, opkomend)* Bijna had je me geraakt zeg! *(draait hem haar rug toe)* Help eens even. *(daar hij geen aanstalte maakt op te staan, gaat zij op z'n schoot zitten, waarna Bert haar jurk dichttrist, Hetty slaat 'n arm om z'n nek, vlijt zich tegen 'm aan)* Dankje lieverd. Zo, en dat heb je er nu van. Nu blijf ik zitten, totdat ik 'n kusje van je krijg!

Bert: Mag je ook meteen 'n slaapliedje zingen.

Hetty: Waarom?

Bert: Omdat m'n been inslaapt.

Hetty: Je bent ook helemaal niet romantisch!

Bert: Alles op z'n tijd Hetty. M'n dochters kunnen elk moment thuiskomen. Als die ons hier zo zien zitten... Dus sta nu alsjeblieft op, ja!

Hetty: Bertie!

Bert: Ik heb toch alsjeblieft gezegd! *(Hetty gaat naar de spiegel en tijdens de volgende dialoog brengt zij haar haar op orde en verft haar lippen)*

Hetty: Dat geheimzinnige gedoe! Waarom zouden je dochters 't niet mogen weten van ons twee? Dacht je soms dat die er iets op tegen hadden?

Bert: Ik geloof, dat jij je niet goed voelt. Als die wisten, dat ik 't met 'n gehuwde vrouw hield, en dan notabene ook nog met de vrouw van m'n beste vriend! Ik zweer 't je liefje, voor die twee zou de wereld ophouden te draaien!

Hetty: Och kom Bert, de jonge mensen van vandaag zien dat niet meer zo eng.

Bert: *(opstaand en met lege fles naar de keuken gaand)* Nee Hetty, dat

ligt toch wel even anders. *(af in keuken, meteen weer terug)* Je moet niet vergeten, ik ben hun vader.

Hetty: Nou en?

Bert: Ik moet hen een goed voorbeeld geven en daartoe behoort, vooral op het gebied van de moraal, een zuivere levenswandel.

Hetty: Kom kom, zo lichtend zal dat voorbeeld voorheen ook niet geweest zijn, anders zou Elke zich niet van je hebben laten scheiden, laten we nu eerlijk zijn.

Bert: *(uiterst gereserveerd)* Die geschiedenis staat op 'n heel ander blad geschreven.

Hetty: *(klaar met haar make-up en zich hem weer toewendend)* Eén woord van jou Bert en ik laat me ook scheiden, dat weet je.

Bert: Ja ja, nu maar rustig Hetty. Als er al eens 'n keertje iets is, hoeft dat nog niet direct 'n reden te zijn om te gaan scheiden.

Hetty: Moet je er vooral bij zeggen: "Al eens 'n keertje"! Ik hoef 'n man alleen al maar in 't voorbijgaan van terzijde aan te kijken, dan gaat Hans, met z'n ziekelijke jaloersheid, al meteen door de rooie. En dat stiekeme gedoe met ons beiden, gaat me behoorlijk op de zenuwen.

Bert: Mij toch ook Hetty, mij toch ook! Maar juist in 'n situatie als de onze is 't zaak, deze zenuwen in bedwang te houden. Men moet voor alles trachten z'n verstand te bewaren. *(in zichzelf)* Voor zover men dat tenminste heeft.

Hetty: Ons enige werkelijke probleem is Hans. Als hij er niet was, zouden wij 't veel gemakkelijker hebben, waar of niet?

Bert: Zeker. Zuiver theoretisch heb je gelijk, maar wat schieten we daarmee op?

Hetty: In deze tijd worden toch steeds drijfjachten gehouden, nietwaar? En zo voor en na komt 't toch wel eens voor dat deze of gene daarbij eh... 'n Tragisch ongeval wordt zoiets genoemd, geloof ik.

Bert: *(ontzet)* Hetty!

Hetty: Niet dan? Ik bedoel, met 'n beetje goeie wil moet dat toch kunnen.

Bert: *(vol afschuw)* Dat meen je toch zeker niet, zeg?! Goeiegenade, weet je ook wel wat je daar zegt? Om iemand af te knallen, zijn er twee nodig, het lijdend voorwerp en iemand die de trekker overhaalt en wil je soms dat ik die laatste ben?

Hetty: Kom nou Bert. Of je nu 'n wild varken omlegt of Hans, dat maakt toch zeker geen greintje verschil!

Bert: *(helemaal kapot)* Ik kan m'n oren niet geloven! Hetty, met 'n wild varken heb ik niet de schoolbank gedeeld, heb ik niet jarenlang gesport en weet ik wat niet allemaal meer! En dan vraag jij of er verschil is? *(laat zich op 'n stoel vallen)* Eerlijk, hier is m'n verstand te klein voor! Heb jij dan helemaal geen gevoel meer?

Hetty: O jawel, gevoel meer dan genoeg! Maar ik begrijp 't niet! Zonet zei je, dat m'n in zo'n geval z'n verstand moet gebruiken en nu ik dat doe, is 't ook alweer niet goed. *(men hoort 'n autodeur slaan)*

Bert: *(is opgestaan en nu, door 't raam kijkend)* De moord! Ook dat nog!

Hetty: Wat is?

Bert: *(haar al richting gastenvleugel duwend)* Je man! Kom, verdwijnt hier langs!

Hetty: Wanneer zie ik je weer?

Bert: Weet ik niet! *(rammelt aan de klink)* Verdraaid, wie heeft die deur afgesloten?

Hetty: *(doelt op slaapkamer)* Zal ik daar...

Bert: Nee, om de dooie dood niet! *(zoekt om zich heen naar 'n geschikte schuilplaats)*

Hans: *(achter bühne, opgewekt)* Hallo!

Bert: *(z'n blik valt op de grote staande klok, trekt Hetty in die richting, deur van de klok openend)* Allé, vlug, hierin!

Hetty: O nee Bert, dat is toch veel te eng! Daar krijg ik beklemmingen van!

Bert: Wat denk je wat je krijgt als Hans je hier ziet? Alle, schiet op! *(duwt haar in de klok, sluit deur)*

Hans: *(na kort klopje op via links)* Morge Bert. *(Hans op z'n zondags gekleed en met 'n dubbelloops geweer)*

Bert: Hé Hans. *(op geweer doelend)* En, wil je op jacht?

Hans: Is toch gesloten man!

Bert: Och ja, is waar ook!

Hans: *(op geweer doelend)* Zeg, ik weet niet wat met dat rotting is. De ene keer klemt de lading en dan weer niet. *(geeft hem 't geweer)* Zou jij er niet eens naar kunnen kijken? Maar wees voorzichtig, want er zit nog 'n patroon in.

Bert: *(met steelse blik naar de klok)* Moet dat nu meteen?

Hans: Ben je mal, heeft helemaal geen haast. *(de klok slaat, Hans kijkt ernaar)* Pas half elf? Dan heb ik nog even tijd. *(gaat ergens zitten)*

Bert: *(zet geweer ergens neer)* Borreltje Hans?

Hans: Nee jongen, liever niet. Moet naar 'n commissievergadering en als ze 't zouden ruiken, is dat niet al te best. Heb je zo 't bordje alcoholist om je nek hangen! En dan kan ik m'n politieke ambities wel aan de wilgen hangen! *(Bert gaat bij 'm zitten, maar zo, dat hij de klok in de gaten kan houden)* Maar eh, ik zag dat bordje in de tuin zeg. Ben je van plan pensiongasten te gaan houden?

Bert: Waarom niet? Valt allicht te proberen.

Hans: Zeker. Maar waarom alleen logies met ontbijt?

Bert: Dat idee heb ik van de Engelsen overgenomen. De gasten krijgen

'n kamer en 'n goed ontbijt. Maar de warme hap ga ik me niet op de nek halen. De meisjes kunnen me immers alleen maar tijdens de vakantiemaanden helpen.

Hans: Heb je 't dan werkelijk nodig? Ik bedoel, van 't geld dat je voor je landerijen hebt gekregen, kun je toch goed leven, dacht ik zo.

Bert: Och weet je, 't gaat er mij meer om, nog wat contact met mensen te hebben. Als Renee weer naar de universiteit is en Marissa naar haar werk, ben ik hier helemaal alleen. Uit zichzelf komt immers geen mens hier naar toe.

Hans: Misschien zou je wel weer moeten trouwen Bert.

Bert: Och nee Hans. Het hoofdstuk vrouwen heb ik afgesloten. *(de klok slaat weer)*

Hans: Ja ja, met de jaren wordt men op dat gebied inderdaad rustiger, dat merk ik aan mezelf. Niettemin, jij wist vroeger wel van wanten zeg! Als ik daar nog aan denk! Toen wij nog aan de ooievaar geloofden, had jij de eerste afspraakjes al achter je.

Bert: *(gevlaid)* Komt waarschijnlijk van de goeie moedermelk. M'n moeder zei altijd, dat ze me net zolang de borst heeft gegeven, totdat ik ten lange laatste zelf haar bloes open knoopte. *(er is geluid hoorbaar uit de klok, Hans merkt 't op, Bert vlug, om 'm af te leiden)* Maar eh, wat zou je dan van 'n fles bier denken, Hans?

Hans: Nou ja, sla ik niet af. *(Bert af in keuken, terwijl Hans snuffelend om zich heen ruikt, Bert komt met twee geopende flesjes bier, Hans, opstaand)* Zeg eens Bert, het ruikt hier zo naar parfum.

Bert: *(ook ruikend)* Ik ruik niets.

Hans: Welja man. Ik kan je zelfs vertellen welk merk. *(gaat snuffelend op de klok toe)*

Bert: *(neemt 'm bij 'n arm)* Kom Hans, laten we nu eerst maar eens 'n slok nemen.

Hans: Tropica!

Bert: Wat?

Hans: Zo heet dat parfum.

Bert: Ja, je hebt gelijk. Zo heet 't parfum van Renee.

Hans: Zie je! Hetty gebruikt dat namelijk ook.

Bert: *(geeft hem 'n fles, proost hem toe)* Gezondheid Hans. Op je nog steeds goed functionerend reukorgaan.

Hans: O ja, santé! *(gaan weer zitten)* Maar eh, nu we het toch net over Hetty hebben...

Bert: *(alert)* Wat?

Hans: Zou wel eens willen weten wat ze de laatste tijd heeft. Voortdurend zit ze op me te vitten. Ik kan doen wat ik wil, maar niets is haar meer goed genoeg. Kun jij daar 'n touw aan vastknopen?

Bert: Weet je Hans, misschien ben je teveel van huis. Overdag als schoorsteenveger en in je vrije tijd als politicus.

Hans: Best mogelijk. Maar we kunnen de politiek toch niet helemaal laten verloederen. (*vertrouwelijk*) Zo onder ons Bert: m'n partijgenoten hebben me als districtsafgevaardigde voorgedragen.

Bert: Ga weg!

Hans: t Is nog niet officieel, maar ik schijn 'n goede kans te maken. Maar zeg, heb jij er nooit eens aan gedacht in de politiek te gaan?

Bert: Nooit van je lang zal ze leven! Dat is wel het laatste waaraan ik me zou willen bezondigen. M'n vader zei altijd: als je voor totaal niets geschikt bent, kun je 't altijd nog proberen als kroegbaas, lukt dat ook niet, dan kun je nog in de wielrennerij gaan. Maar faal je ook daar, dan is er nog maar één optie: de politiek!

Hans: (*droog*) Ach zo.

Bert: (*z'n fout inziende*) Dat geldt natuurlijk niet voor jou Hans, want uiteraard zijn er ook nog idealisten, zoals jij!

Hans: Natuurlijk. En als dat met mijn voordracht erdoor komt, wordt ik automatisch ook districtsschoorsteenveger.

Bert: Alsjeblieft zeg! (*uit de klok komen nu steunende geluiden*)

Hans: (*er zich naar toe wendend*) Heb je dat gehoord?

Bert: Nee, wat dan?

Hans: (*z'n geweer grijpend*) Dat kwam uit de klok!

Bert: O ja? (*angstig*) Maar wat ben je van plan?

Hans: Misschien zit er wel 'n rat in! (*begint de klok te besluipen, met 't geweer in de aanslag*)

Bert: (*hem tegenhoudend*) Niet doen, Hans! Je wilt je toch zeker geen problemen op de nek halen!

Hans: Hoezo problemen?

Bert: Je zei 't net immers zelf: de jacht is toch gesloten!

Hans: Maar dat geldt toch niet voor ratten!

Bert: Kom nou Hans, je kunt hier toch niet zomaar 'n beetje gaan rondknallen. Dit is 'n woonkamer en geen schiettent! (*neemt 'm het geweer af, duwt 'm terug op z'n stoel*) Ga nu zitten! (*duwt hem de fles in handen*) Proost!

Hans: (*drinkt*) Weet je, ik heb ook al eens gedacht, dat ze misschien wel 'n ander zou kunnen hebben.

Bert: Och nee, kan ik me niet voorstellen. Verdenk je soms al iemand?

Hans: Dat niet. 't Is meer 'n kwestie van gevoel. Maar anderzijds vraag ik me dan ook weer af: waarom? Ik bedoel, bij mij heeft ze toch alles! 'n Mooi huis, 'n hypermoderne keuken, 'n eigen auto en voor haar verjaardag heb ik haar ook nog 'n schotel gegeven.

Bert: Gebakschotel?

Hans: Nee, satelliet!

Bert: Nou, meer kan ze zich toch met de beste wil van de wereld niet wensen.

Hans: Maar dit ene zeg ik je! *(nu ontwaakt in hem Othello)* Als ik er ooit achter kom, dat ze 'n ander heeft, weet je dan wat ik met die doe? *(grijpt Bert in z'n kraag)* Ik sla 'm half z'n hersens in, zodat hij nog 'n beetje leeft en hang 'm dan in een schoorsteen, waar hij langzaam gerookt wordt, totdat er alleen nog maar 'n zwart geraamte van 'm over is.

Bert: *(zich loswringend)* Ho ho Hans! Wees toch voorzichtig met zulke hersenspinsels man! Uit zoiets kan gemakkelijk 'n drogbeeld groeien, waaruit de grootste ongelukken voortkomen. Wie spoken "wil" zien, ziet ze ook!

Renee: *(samen met Melissa op van links, met gevulde boodschappentassen)* Dag meneer Silkens!

Hans: Ha kijk, bij de aanblik van twee zulke schoonheden is m'n dag alweer goed! *(beiden lachend af in keuken)* Werkelijk Bert, dat zijn twee juweeltjes om trots op te zijn en waarbij je zult moeten uitkijken, dat ze niet in verkeerde handen komen, want dat zou eeuwig zonde zijn!

Bert: En of ik zal uitkijken! Wat dacht je! *(dan tot Marissa, die, opkomend uit de keuken, regelrecht af wil in de slaapkamer)* En Marissa, wat moet je in mijn slaapkamer?

Marissa: Heb nog 'n stel beddengoed nodig. *(de klok laat 'n paar slagen horen, Marissa verwonderd)* Hallo zeg, doet dat oude beestje 't weer?

Bert: Ja, moet je nagaan. Opeens is er weer leven in gekomen.

Marissa: *(kijkt op haar horloge)* Wel pa, moet je ze ook op de goeie tijd zetten. *(af in slaapkamer)*

Hans: Goeie tijd? *(haalt z'n zakhorloge tevoorschijn)* 't Zal niet waar zijn! *(springt overeind)* Over tien minuten begint de vergadering! Waarom heb je me niet gezegd dat die klok achter loopt?

Bert: Wel eh, heb je toch ook niet naar gevraagd.

Hans: Nou ja, met 'n beetje geluk kan ik 't nog net halen! *(vlug af)* Hou je haaks Bert.

Bert: *(roepend)* Jij ook! En succes nog! *(uit de klok komen geluiden, waaruit men kan opmaken, dat iemand aan 't stikken is, Bert wil ze openen, maar dan Marissa op uit slaapkamer met fris gestreken beddengoed)*

Marissa: *(Bert oorclip tonend)* Kijk eens wat ik gevonden heb.

Bert: *('m haar afnemend)* Wat is dat?

Marissa: 'n Oorclip. Lag op de grond.

Bert: Wat raar.

Marissa: Dacht ik ook.

Bert: Ach, nu schiet 't me weer te binnen. Die is nog van je moeder!

Marissa: Zeker weten van niet. Zo'n kitsch droeg ma niet.

Bert: *(legt clip op dressoir)* Tja, dan weet ik ook niet hoe die daar terecht gekomen is.

Marissa: *(richting gastenvleugel)* Misschien heb je wel damesbezoek gehad.

Bert: Damesbezoek? Ik? Dat wil ik niet gehoord hebben! Zo'n brutaliteit! Hoe durf je!

Marissa: Hé pa, waarom zo opgewonden? Was toch maar 'n grapje!

Bert: Zulke grapjes kun je in 't vervolg maar beter voor je houden. *(Marissa neemt sleutel, die aan de deurpost hangt, ontsluit deur en met opgeheven hoofd af, Bert naar klok, opent haar, Hetty valt haast bewusteloos in z'n armen)*

Hetty: Godzijdank! Nog 'n minuut langer en ik was gestikt! Mij draait alles voor de ogen!

Bert: *(haar naar gangdeur leidend)* Vlug wat frisse lucht happen, is 't gegarandeerd zo over.

Hetty: O Bertie, als ik niet zoveel van je zou houden...

Bert: Ook mijn idee. Maar nu ga je eerst eens vlug mooi en braaf naar huis, om 'n beetje van de schrik te bekomen, oké? *(duwt haar de deur uit)*

Hetty: O Bertie, krijg ik dan geen kusje?

Bert: Volgende keer, m'n engel, dan halen we 't dubbel en dwars in. Maar nu: bey bey! *(sluit deur, leunt er, opgelucht ademhalend, met rug tegenaan)*

Renee: *(op uit keuken)* Zo, voor de eerste paar dagen zijn we van alles voorzien. Laat de gasten nu maar komen.

Bert: *(neemt ergens plaats)* Wacht even Renee, zo vlug gaat 't nu ook weer niet! De advertentie staat vandaag pas in de krant, weet je. En voordat 't dan eens breed tot de massa is doorgedrongen, zijn we wel even verder hoor.

Renee: *(klopt hier 'n kussen op, schikt daar wat bloemen anders)* Die vrouw in de super zei, dat de vakantiewoningen dit jaar gewoon wegvliegen. In 't dorp zou al praktisch alles bezet zijn. En let maar eens op pa, in tijd van niets heb je hier 'n vol huis.

Bert: Zou best 'n goed begin zijn. Maar ik laat me wel verrassen.

Renee: 't Was in elk geval 'n grandioos idee! Logies met ontbijt! Ik zie 't echt helemaal zitten. En nu hoef ik me er ook geen zorgen over te maken, dat je hier maar de hele dag zo'n beetje rondhangt en uit louter verveling op rare gedachten komt.

Bert: Daarover hoef je echt niet wakker te liggen. En als zich al iemand

zorgen maakt, ben ik dat toch zeker wel.

Renee: Jij pa? En waarover zou jij je dan zorgen moeten maken?

Bert: Over jou natuurlijk! De meeste tijd zit je in die grote stad en ik heb er geen flauw idee van wat je daar uitspookt.

Renee: Hoezo? Ik studeer er.

Bert: Men kan niet van 's morgens tot 's avonds studeren. Er blijft ook nog meer dan genoeg tijd over voor wat anders. En dan in zo'n grote stad! Hoe makkelijk kan 't daar niet op de een of andere manier fout gaan.

Renee: *(zet zich bij 'm op de stoelleuning, lachend)* Je kent me toch pa. Ik weet wat ik wil en als ik iets "niet" wil, doe ik 't ook niet.

Bert: Nou ja, gelukkig heb je 'n sterk karakter.

Renee: *(aan z'n kin krabbelend)* Zie je wel. En van wie zou ik dat hebben? *(er wordt aangeklopt aan de gangdeur)*

Bert: *(bangelijk)* Ja?

David: *(opkomend met 'n koffer en onder z'n arm 'n krant)* Goedendag samen.

Bert: Ook van de goeie.

David: *(zet koffer neer, tikt op de met een advertentiepagina naar boven gevouwen krant)* Ik heb die advertentie in de krant gelezen: logies met ontbijt staat hier. Hebt u soms nog 'n kamer vrij?

Renee: *(opgetogen)* Zie je pa, daar heb je al de eerste gast!

David: O ja, ben ik de eerste?

Renee: *(knikt, vrolijk)* Daarop zou je d'r eigenlijk eentje moeten uitgeven pa!

Bert: Nou nou 't lijkt me nogal voorbarig om nu al meteen aan de drank te gaan.

David: Dan bent u waarschijnlijk meneer, *(kijkt in de krant)* Wildvank.

Bert: Helemaal correct.

David: *(geeft hem 'n hand)* David Ridderbeks.

Bert: *(op Renee nikkend)* M'n dochter Renee.

David: *(klein hoofdknikje)* Aangenaam.

Renee: Wilt u de kamer misschien eerst eens zien, meneer Ridderbeks?

David: Niet nodig. Ik neem aan, dat ze net zo vriendelijk en uitnodigend is als *(nikt om zich heen)* dit alles hier. Dus lijkt me dat wel overbodig.

Bert: Nou ja, dan zal ik u eerst maar eens inschrijven in 't gastenboek, nietwaar. Momentje. *(terwijl Bert naar het dressoir gaat en het gastenboek tevoorschijn haalt, knipogen Renee en David elkaar duidelijk toe, Bert legt 't boek op tafel en slaat 't open)* Hebt u misschien iets om te schrijven?

David: Heb ik, meneer Wildvank. *(haalt drie ballpoints uit z'n zak, geeft er een aan Bert en een aan Renee)* Alstublieft, kleine attentie van de

firma. *(met de derde vult hij 't gastenboek in en terwijl hij schrijft)*
Hoeveel kamers hebt u eigenlijk, meneer Wildvank?

Bert: Vier. Alle met douche en toilet. Ontbeten wordt hier in dit vertrek.
En als u soms teevee wilt kijken of zo, alles staat tot uw beschikking.

Renee: *(onschuldig)* Alles pa?

Bert: *(bars)* De accommodatie bedoel ik natuurlijk alleen maar! Wat anders!

David: Dag van vertrek weet ik nog niet.

Bert: Dan laat u dat maar open.

David: Ik heb altijd al gedroomd van 'n vakantie op de boerderij. En eh, kan men hier ook koeien melken?

Bert: Nee, 't bedrijf heb ik moeten opgeven. Was niet meer lonend. *(we 'n blik op het geschrevene, met duidelijk misnoegen)*
Vertegenwoordiger bent u?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto